

НАЦІОНАЛЬНА КОМІСІЯ,
ЩО ЗДІЙСНЮЄ ДЕРЖАВНЕ РЕГУЛЮВАННЯ У СФЕРІ РИНКІВ
ФІНАНСОВИХ ПОСЛУГ
(НАЦКОМФІНПОСЛУГ)

01001, м. Київ, вул. Б. Грінченка, 3, тел. 234-02-24, факс 235-77-51, Код ЄДРПОУ 38062828

14.04.2015 № 1991/17-11

На № _____ від _____

6x532

17.04.15

Всеукраїнська асоціація
кредитних спілок
вул. Пушкінська, 2-4/7, оф. 4,
м. Київ, 01001

Про розгляд листа

Національна комісія, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг, розглянула лист Всеукраїнської асоціації кредитних спілок (далі – ВАКС) від 12.03.2015 № 01-22 та повідомляє.

Відповідно до пункту 2 частини другої статті 14 Закону України від 14.10.2014 № 1702-VII „Про запобігання та протидію легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення” (далі – Закон), Нацкомфінпослуг у рамках наданих повноважень надає допомогу по суті питань, які виникли в діяльності кредитних спілок – членів ВАКС.

Щодо першого та другого питань

Відповідно до частини восьмої статті 9 Закону ідентифікація та верифікація клієнта здійснюються до/або під час встановлення ділових відносин, вчинення правочинів (крім випадків, передбачених цим Законом), але до проведення фінансової операції, відкриття рахунка.

Частиною третьою статті 9 Закону на суб'єкта первинного фінансового моніторингу під час здійснення ідентифікації клієнтів покладено обов'язок самостійно проводити оцінку їх ризику:

„Суб'єкт первинного фінансового моніторингу зобов'язаний самостійно проводити оцінку ризику своїх клієнтів з урахуванням критеріїв ризиків, визначених центральним органом виконавчої влади з формування та забезпечення реалізації державної політики у сфері запобігання і протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, або фінансуванню тероризму та суб'єктами державного фінансового моніторингу, що здійснюють державне регулювання та нагляд за діяльністю відповідних

суб'єктів первинного фінансового моніторингу, під час здійснення їх ідентифікації, а також в інших випадках, передбачених законодавством та внутрішніми документами з питань фінансового моніторингу, і вживати застережних заходів щодо клієнтів, стосовно яких встановлено високий ризик”.

При цьому, законодавством встановлено особливі вимоги проведення ідентифікації щодо клієнтів, віднесених до високого рівня ризику.

Так, відповідно до пункту 5.9 розділу V Положення про здійснення фінансового моніторингу фінансовими установами, затвердженого розпорядженням Державної комісії з регулювання ринків фінансових послуг України від 05.08.2003 № 25 та затвердженого в Міністерстві юстиції 15 серпня 2003 року за № 715/8036 (далі – Положення), якщо ризик проведення клієнтом фінансових операцій з легалізації (відмивання) доходів, одержаних злочинним шляхом або які можуть бути пов'язані, стосуватися або призначатися для фінансування тероризму, оцінюється установою як високий, установа оновлює інформацію, отриману за результатами первісної ідентифікації та вивчення клієнта, змісту його діяльності та фінансового стану, не рідше одного разу на рік.

Для інших клієнтів термін оновлення інформації не повинен перевищувати трьох років.

Звертаємо увагу, що порядок вчинення дій для ідентифікації та вивчення клієнта відповідно до пункту 4.8 розділу IV Положення визначається Правилами проведення фінансового моніторингу, які розробляються суб'єктами первинного фінансового моніторингу самостійно на виконання вимог Закону.

Щодо третього питання

Пунктом 3.1 розділу III Положення передбачено, що для забезпечення належного рівня підготовки персоналу з питань проведення фінансового моніторингу відповідальний працівник установи (відокремленого підрозділу) зобов'язаний здійснювати підготовку персоналу щодо виявлення фінансових операцій, що підлягають фінансовому моніторингу, шляхом проведення освітніх та практичних заходів.

При цьому, на працівників установи, які під час виконання своїх функцій та/або надання послуг безпосередньо або опосередковано отримали інформацію, що стосується фінансової операції, покладено обов'язок не розголошувати цю інформацію і не використовувати її в своїх інтересах або інтересах третіх осіб, крім випадків, передбачених законом (пункт 5.10 розділу V Положення).

Одночасно звертаємо увагу, що трудові відносини працівників усіх підприємств, установ, організацій незалежно від форм власності, виду діяльності і галузевої належності, а також осіб, які працюють за трудовим договором з фізичними особами, регулює Законодавство про працю, яке складається з Кодексу законів про працю України (далі – КЗпП) та інших актів законодавства України, прийнятих відповідно до нього (ст. 3 та 4 КЗпП).

Ст. 2 КЗпП встановлено, що працівники реалізують право на працю шляхом укладення трудового договору про роботу на підприємстві, в установі, організації або з фізичною особою.

Поняття „працівник” визначено ст. 1 Закону України „Про охорону праці”, як особа, яка працює на підприємстві, в організації, установі та виконує обов’язки або функції згідно з трудовим договором (контрактом).

Член Комісії

О. Гурбич